

Dosar nr.24/J/2015

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI ÎN MATERIE DISCIPLINARĂ

HOTĂRÂREA NR. 22J

Ședința publică din 30 septembrie 2015

Președinte - Judecător

Judecător dr.

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător dr.

Judecător

Judecător dr.

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulate de Inspecția Judiciară împotriva pârâtei L. E., judecător în cadrul Judecătoriei H..., având ca obiect săvârșirea abaterilor disciplinare constând în „nerespectarea în mod repetat și din motive imputabile a dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor”, respectiv „exercitarea funcției cu rea credință”, prevăzute de art. 99 lit. h)

[REDACTED] teza I și lit. t) teza a-II-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La apelul nominal făcut în ședință publică, au răspuns Inspecția Judiciară, prin reprezentant - inspector judiciar, judecător E. M. M., lipsind pârâta L. E.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, care învederează că procedura de citare este legal îndeplinită.

Secția acordă cuvântul asupra chestiunilor prelabile:

Inspecția Judiciară, prin reprezentant, învederează că nu are cereri prelabile de formulat.

Secția acordă cuvântul pe formulare de probatorii:

Inspecția Judiciară, prin reprezentant, solicită încuviințarea probei cu înscrisuri, cele aflate la dosar și în plus, depune două hotărâri ale Consiliului Superior al Magistraturii - Secția pentru judecători în materie disciplinară, ce o vizează pe doamna judecător L. E.

Secția, deliberând, încuviințează proba cu înscrisuri solicitată de reclamantă, considerând-o utilă și concludentă soluționării cauzei și, nemaifiind alte cereri de formulat sau excepții de invocat, constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fondul cauzei:

Inspecția Judiciară, prin reprezentant, arată că, având în vedere situația de fapt reținută în urma cercetării disciplinare, apreciază că faptele pârâtei, care în mod repetat, a acordat termene nejustificat de lungi pentru motive care nu necesitau aceste durate, în speță, pentru a se lua cunoștință de raportul expertiză sau pentru a se depune înscrisuri la dosarul cauzei, înscrisuri care, de multe ori, nu erau necesare, pentru atașarea unor

dosare care erau pe rolul instanței, constatându-se ulterior ca aceste dosare aveau alte obiecte decât cele vizate de către pârâtă, precum și modul în care aceasta a înțeles să încuviințeze probele, să cenzureze cererile avocaților formulate în cauză, modul în care au fost încuviințate obiecțiunile, modul în care au fost puse în discuția părților anumite cereri sau nu au fost puse deloc în discuția părților, toate acestea au avut drept consecință prelungirea nejustificată a duratei de soluționare a dosarelor exemplificate în acțiune și a altor 150 de dosare.

Arată de asemenea, că pârâta este judecătorul din instanță care are cele mai multe dosare vechi, nu pentru că i s-ar fi repartizat în mod nejustificat sau inechitabil anumite cauze, ci din cauza faptului că practica pârâtei este de a nu lua măsuri clare în cauzele cu care este investită. Timp de doi ani, singurele măsuri adoptate de pârâtă au fost acordarea de termene.

În apărările sale, pârâta a susținut că în urma desființării unor complete i s-au repartizat mai multe cauze, aceste susțineri fiind verificate și constatându-se că au fost repartizate ciclic cauzele, fiecare complet cu aceeași specializare a primit același număr de dosare. Încărcătura pârâtei este mai mare, având un număr de puncte de 3141 la volumul total, comparativ cu ceilalți colegi, însă aceasta, în condițiile în care ceilalți judecători au câte 35 de dosare mai vechi de 1 an pe complet. Pe rolul completului pârâtei sunt cele mai vechi cauze de la nivelul Curții de Apel P..., aceasta având cele mai puține dosare nou intrate, colegii săi încercând să o ajute și să o degreveze de unele sarcini.

Din datele statistice comunicate în faza cercetărilor prealabile și ulterior în cursul cercetării disciplinare a rezultat că în perioada de referință 01.01.2014 – 31.05.2015,

doamna judecător L. E. a participat la 56 ședințe de judecată în cadrul cărora a rulat 3108 dosare, din care dosare nou înregistrate au fost 714 și a soluționat 655 dosare. Comparativ cu ceilalți judecători colegi din cadrul Judecătoriei H..., pârâta se situează la nivelul mediei pe instanță, atât din punctul de vedere al numărului de ședințe, cât și al dosarelor nou intrate, având cel mai mic număr de dosare soluționate în acest interval de timp.

Față de aceste considerente și motivarea pe larg a acțiunii, apreciază că faptele doamnei judecător L. E. concretizate în acordarea unor termene nejustificat de lungi, neadoptarea măsurilor necesare pentru soluționarea cu celeritate a dosarelor aflate pe rol și modul defectuos de gestionare a dosarelor mai vechi de un an aflate pe rolul completului pe care îl conduce, constituie elementul material al abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.h) teza a I-a din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

Astfel, se arată că modul în care își desfășoară activitatea doamna judecător L. E. încalcă și dispozițiile art.6 din CEDO, referitoare la durata rezonabilă a procesului. Verificările efectuate reliefând caracterul repetat și imputabil al acțiunilor de amânare nejustificată, succesivă a cauzelor, conduită care a avut drept consecință nesoluționarea cu celeritate a dosarelor.

Mai arată reclamanta că, în urma analizării probelor administrate în cursul verificărilor prealabile și cercetării disciplinare rezultă că pârâta a săvârșit și abaterea disciplinară constând în exercitarea funcției cu gravă neglijență, prevăzută de art.99 lit.t) raportat la art.99¹ alin.2 din Legea nr.303/2004. Dispozițiile art.99¹ din Legea nr.303/2004, prevăd că prin gravă neglijență se înțelege nesocotirea din culpă de către

judecător, în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil a normelor de drept material sau procesual.

De asemenea, se arată că doamna L. E. a mai fost sancționată anterior prin hotărârile nr.4J/23.04.2008 și nr.3J/5.03.2014 ale Secției pentru judecatori în materie disciplinară, aceasta neînțelegând să-și corijeze comportamentul.

Astfel, față de cele arătate mai sus, solicită admiterea acțiunii disciplinare astfel cum a fost formulată și, în temeiul disp. art.100 din Legea nr.303/2004, aplicarea unei sancțiuni disciplinare doamnei judecător L. E. din cadrul Judecătoriei H., proporțional cu gravitatea abaterilor săvârșite.

Depune concluzii scrise.

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

Deliberând asupra cauzei de față, reține următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecatori în materie disciplinară, sub nr.24/J/2015, Inspecția Judiciară a solicitat ca, prin hotărârea ce se va pronunța, să se dispună aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pârâtei L. E., judecător în cadrul Judecătoriei H.

- cu privire la săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. lit. h) teza I și lit. t) teza a-II-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, constând în „nerespectarea în mod

repetat și din motive imputabile a dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor”, respectiv „exercitarea funcției cu rea credință”.

În motivarea acțiunii se arată că doamna judecător L. E. a acordat termene nejustificat de lungi în cauzele cu care a fost investită, nu a adoptat măsurile necesare pentru soluționarea cu celeritate a dosarelor aflate pe rol și a adoptat un mod defectuos de gestionare a dosarelor mai vechi de un an aflate pe rolul completului pe care îl conduce.

De asemenea, s-a susținut că doamna judecător L. E. a ignorat dispozițiilor art.129-156, art. 201 și art. 673⁶ din vechiul Cod de procedură civilă, precum și ale art. 17 O.G. nr. 2/2000, aprobată prin Legea nr. 156/2002, privind organizarea activității de expertiză tehnică judiciară și extrajudiciară, nu a studiat în mod corespunzător dosarele și nu a respectat dispozițiilor referitoare la încuviințarea probelor, nu a verificat și nu a pus în discuția părților obiecțiunile cu privire la concluziile rapoartelor de expertiză, fapte ce au contribuit la prelungirea duratei de soluționare a dosarelor nr.../.../2011, nr.../.../2009, nr.../.../2011, nr.../.../2006, nr.../.../2008, nr.../.../2012 și nr.../.../2008.

Inspecția Judiciară precizează că faptele reținute sunt probate cu înscrisuri.

În drept, Inspecția Judiciară își întemeiază prezenta acțiune disciplinară pe dispozițiile art. 98 – 101 din Legea nr. 303/2004 republicată și modificată și art. 44 – 46 din Legea nr. 317/2004, republicată și modificată.

Pârâta, deși legal citată, nu s-a prezentat în fața secției și nici nu a depus întâmpinare.

Analizând materialul probator administrat în cauză, Secția pentru judecatori în materie disciplinară reține următoarele:

Prin sesizarea înregistrată la Inspekția Judiciară, petenții I. G. și L. E. au invocat faptul că doamna judecător L. E. din cadrul Judecătoriei H... tergiversează soluționarea cauzei înregistrate sub nr.../.../2011.

Petenții au susținut că dosarul nr.../.../2011 a fost inițial înregistrat pe rolul Judecătoriei H... sub nr. .../2006, iar ca urmare a unor modificări în sistemul de statistică a fost reînregistrat sub nr. .../.../2011 și că procedura de soluționare a acestuia trenează de mai bine de 9 ani pe rolul instanței.

Verificările prealabile au fost finalizate la data de 19.05.2015, fiind analizate în acest scop evidențele constituite în programul informatic ECRIS al Judecătoriei H... cu privire la dosarul nr.../.../2011.

A fost atașată fișa ECRIS a dosarului și au fost solicitate relații Tribunalului V..., răspunsul fiind comunicat prin adresa nr.../.../29.04.2015.

A fost verificată situația cauzelor vechi, ce sunt pe rolul completului condus de doamna judecător E. L., conform evidențelor existente în programul ECRIS, precum și datelor statistice comunicate de Curtea de Apel P... Inspekției Judiciare, în cadrul activității de monitorizare a situației dosarelor mai vechi de 5 ani și a celor mai vechi de 10 ani.

În urma verificărilor prealabile, constatându-se existența indiciilor de săvârșire a abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. (h) teza I și 99 lit. (t) din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, prin rezoluția din

27.05.2015 s-a dispus începerea cercetării disciplinare față de doamna judecător E. L. din cadrul Judecătoriei H...

În vederea efectuării cercetării, la data de 05.06.2015, au fost comunicate doamnei judecător invitația de participare la cercetare și rezoluția din 27.05.2015, cu mențiunea de a fi prezentă la sediul Judecătoriei H... la data de 23.06.2015.

Cercetarea disciplinară s-a desfășurat la sediul Judecătoriei H... la data de 23.06.2015, în prezența judecătorului cercetat.

Modul de efectuare a cercetării disciplinare a fost consemnat în cuprinsul procesului-verbal încheiat la data de 23 iunie 2015, atașat la dosarul disciplinar.

La data de 23.06.2015, la sediul instanței, dosarul nr. .../IJ/.../DIJ/2015 având 119 file a fost pus la dispoziția doamnei judecător.

A fost ascultată doamna judecător L. E.; declarația dată de doamna judecător a fost consemnată, întocmindu-se în acest sens și procesul-verbal din data de 23.06.2015.

Doamna judecător nu a formulat obiecțiuni cu privire la modul în care a fost ascultată.

I s-a adus la cunoștință doamnei judecător faptul că poate solicita probe în apărare.

Doamna judecător a solicitat în apărare proba cu înscrisuri, probă ce a fost încuviințată, sens în care înscrisurile menționate au fost atașate la dosar.

În cuprinsul declarației, doamna judecător E. L. a arătat că este judecător din anul 1997 și că pe parcursul activității sale la Judecătoria H... a avut cel mai mare volum de activitate și cele mai complexe cauze, unele având mai multe cicluri procesuale parcurse (chiar și 4 casări cu trimitere), ceea ce le face foarte dificil de studiat.

Doamna judecător a susținut că depune eforturi considerabile pentru a respecta termenele legale pentru soluționarea și redactarea hotărârilor pronunțate, că lucrează și în afara programului de lucru, în timpul liber, fără a beneficia de înțelegere pentru problemele de sănătate cu care se confruntă.

A mai învederat că a primit foarte multe dosare casate și trimise spre rejudecare, precum și dosare redistribuite de pe completele desființate ale celorlalți judecători, care au fost transferați la alte instanțe, fiind nevoită să acorde termene îndelungate, mai mari de 90 de zile, deoarece ședințele completului său de judecată sunt foarte încărcate (la data efectuării cercetării disciplinare, 23.06.2015, stabilea termene de judecată în ultima ședință din octombrie 2015 și în noiembrie 2015).

Doamna judecător a arătat că nu are timpul fizic necesar și nici puterea psihică pentru a rula mai mult de 60 de dosare pe complet, în condițiile în care ședințele de judecată durează, inclusiv deliberările, până la ora 19, fiind nevoită să amâne pronunțarea în mai multe dosare, din cauza lipsei de timp pentru deliberare.

Judecătorul a invocat și faptul că a solicitat o degrevare, prin blocarea completului, pentru că a preluat un stoc foarte mare de dosare penale la momentul intrării în vigoare a Codului de procedură penală, dar colegiul de conducere al Judecătoriei H... a refuzat solicitarea sa, acceptând doar să nu i se repartizeze dosare de contencios administrativ timp de o lună.

A subliniat faptul că își tehnoredactează singură hotărârile și că se preocupă foarte serios de calitatea hotărârilor pronunțate, fapt ce a condus la înregistrarea unui număr mic de hotărâri casate, precum și de studiul legislației și a cauzelor cu care este investită.

În ceea ce privește cauzele aflate pe rolul completului său, în care petentul I. este parte, doamna judecător a arătat că acestea sunt dosare ce au parcurs mai multe cicluri procesuale, cu părți dificile, care nu comunică și care generează stări conflictuale prin atitudinea procesuală de rea credință pe care o adoptă, prin formularea unor cereri prin care solicită judecătorului să se abțină, dar fără a formula cereri de recuzare.

S-a menționat că în aceste dosare au fost acordate mai multe termene pentru stingerea litigiului pe cale amiabilă din cauza faptului că părțile au susținut intenția de a tranzacționa.

Doamna judecător a afirmat că, față de înscrisurile aflate la dosarul nr..../.../2011, a apreciat că este necesară efectuarea unei expertize prealabile pentru identificarea masei partajabile și în special a terenului din punctul M....

A precizat că este posibil ca în anumite dosare să nu fi fost consemnat motivul de amânare invocat de către avocat, dar a arătat că cenzurează aceste cereri și verifică motivele invocate, apreciind că este vorba despre o omisiune de consemnare în încheiere din cauza volumului de activitate pe care îl înregistrează. La termenul din 27.08.2014 a admis cererea de amânare formulată de avocatul părții, în dosarul nr..../.../2006, în condițiile în care părțile lipseau, având în vedere că se invoca concediul de odihnă al avocatului, în contextul în care termenul fusese alocat în perioada vacanței judecătorești.

Judecătorul a invocat și faptul că îi ocupă foarte mult timp refacerea încheierilor de ședință și este posibil să fie incomplete consemnările din aceste încheieri, dar că neconsemnarea motivelor pentru care a încuviințat obiecțiunile la rapoartele de expertiză nu echivalează cu neanalizarea obiecțiunilor formulate, concluzionând că a

apreciat utile acele obiecțiuni, din moment ce le-a încuviințat. În ceea ce privește omisiunile de consemnare din cuprinsul încheierilor, în opinia doamnei judecător, acestea sunt situații de excepție care nu reflectă situația reală a activității sale și nu sunt caracteristice pentru activitatea pe care o desfășoară.

În apărarea sa, doamna judecător a arătat că a făcut demersuri pentru a fi degrevată de o parte din activitate, dar toate solicitările sale verbale de a se găsi o soluție pentru scăderea volumului de activitate, adresate conducerii instanței și colegiului de conducere, au fost ignorate.

Doamna judecător a susținut că a încercat să reducă stocul de cauze vechi prin stabilirea unor termene și pe perioada vacanței judecătorești, în cauzele cu vechime mai mare, deși nu au ca obiect cereri urgente care se soluționează în perioada vacanței, dar eforturile sale nu au avut rezultatul scontat.

Sub aspectul situației de fapt secția reține următoarele:

La data de 08.03.2006, a fost înregistrată pe rolul Judecătoriei H..., sub nr. .../.../2006 (nr. .../2006 în format vechi), cererea formulată de reclamantii M. N. și I. Gh. I. împotriva pârâților I. G. și L. E., având ca obiect partajarea averii succesoriale rămase de pe urma autoarei I. P. E., decedată la data de 12.01.1961, stabilirea masei bunurilor de împărțit, a cotelor ce se cuvin părților în calitate de copărtași, lichidarea stării de indiviziune prin individualizarea, atribuirea și predarea efectivă a bunurilor și anularea testamentului întocmit de autoare la data de 12.06.1941, pentru neîndeplinirea sarcinii de către moștenitorul testamentar I. I. G., precum și anularea certificatului de moștenitor nr. .../1961.

Cererea de anulare a certificatului de moștenitor a fost precizată ulterior, în sensul că s-a solicitat constatarea nulității absolute a respectivului act juridic.

La data de 14.09.2006, I. P. a formulat cerere de intervenție în interes propriu, aceasta solicitând respingerea ca inadmisibilă a acțiunii reclamanților, susținând că unicul moștenitor al autoarei I. P. E. este I. I. G. (soțul intervenientei și tatăl pârâților), potrivit încheierii finale de dezbatere a succesiunii din 26.01.1962 și că M. M., a fost adoptată cu efecte depline, pierzând astfel orice legătură de rudenie cu aceasta din urmă și orice vocație la succesiunea defunctei.

Cererea de intervenție a fost încuviințată prin încheierea din 08.11.2006, în condițiile art. 52 din vechiul Cod de procedură civilă, constatându-se că intervenienta are calitatea de succesibil al defunctului Iacov I. G., soțul său decedat și fiu al defunctei I. E.

Prin sentința civilă nr..../11.02.2009 s-a admis excepția prescripției dreptului material la acțiune, privind cererea de anulare a testamentului, invocată de pârâțul I. G. prin apărător, a fost respinsă cererea privind anularea testamentului, pentru prescripția dreptului material la acțiune, a fost respinsă excepția lipsei calității procesuale active a reclamanților privind cererea de constatare a nulității certificatului de moștenitor și a fost respinsă cererea privind constatarea nulității ca fiind lipsită de interes. Prin aceeași sentință civilă a fost respinsă cererea de partaj formulată de reclamanții M. N., și I. I., precum și cererea de intervenție formulată de I. P., ca inadmisibile.

Împotriva sentinței civile nr.../11.02.2009 au declarat recurs reclamantii M. N. și I. I., iar prin decizia civilă nr..../R/18.02.2010 a fost admis recursul, a fost casată sentința respectivă și a fost trimisă cauza spre rejudecare aceleiași instanțe de fond.

Instanța de control judiciar, prin aceeași decizie civilă, a recomandat instanței de fond să stabilească mai întâi cadrul procesual (dacă cererea este una de anulare sau de constatare a nulității absolute), să pună în discuție toate excepțiile invocate de pârâți, inclusiv excepția lipsei interesului legitim al reclamantilor în promovarea cererii vizând nulitatea certificatului de moștenitor (încheierea de finalizare a procedurii succesorale notariale din data de 26.01.1962 - în dosarul nr.../1961 al Notariatului de Stat al Raionului H...), care nu a fost discutată în contradictoriu și de părțile litigante.

În rejudecare dosarul a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei H... sub numărul .../.../2010.

La data de 17.09.2010, reclamantii au depus la dosar o cerere de precizare prin care au arătat că solicită nulitatea absolută totală a testamentului întocmit de autoarea I. E. la data de 12.06.1941 și a certificatului de moștenitor nr.../1961.

În rejudecare, instanța a pus în discuția părților, la data de 04.05.2011, toate excepțiile invocate și a dispus disjungerea cererii cu privire la partajul succesoral, a cererii de intervenție formulată de pârâta I. P. și a excepției prescripției achizitive în ceea ce privește terenurile cuprinse în masa partajabilă, invocată de pârâți, având în vedere că sunt strâns legate de cererea de partaj, reținând că aceste cereri nu sunt în stare de judecată și că pentru soluționarea acestora este necesară administrarea altor probe, sens în care a dispus înregistrarea cererilor disjuncte sub nr. .../.../2011, cu prim termen la data de 01 iunie 2011.

Obiectul dosarului nr....../.../2011 este partajul succesoral privind averea defunctei I. E., decedată la data de 12.01.1961, cerere disjunctă din dosarul nr....../.../2010, cu o vechime în sistem, prin raportare la prima înregistrare - 08.03.2006, de 9 ani și 2 luni.

Acest dosar a fost repartizat aleatoriu completului C 5, având în componere pe d-na judecător L. E., la data de **30 octombrie 2012**, ca urmare a admitterii cererii de abținere formulată de doamna judecător C. V.

Prin încheierea de ședință din **13 decembrie 2012**, s-a dispus amânarea judecării la data de 21 februarie 2013, pentru a se cita intervenienta I. P., în vederea susținerii cererii de intervenție și pentru a se depune hotărârea din dosarul în care s-a dispus disjungerea.

La termenul de judecată din **21 februarie 2013**, s-a dispus amânarea cauzei la data de 9 mai 2013, pentru atașarea dosarului nr....../.../2010, în vederea verificării existenței în acest dosar a unui act de partaj voluntar.

La termenul de judecată din **9 mai 2013**, s-a constatat imposibilitatea atașării dosarului nr./.../2010, motivat de faptul că acesta a fost înaintat la Tribunalului V..., în baza solicitării nr....../.../2010. În acest sens, a fost acordat un nou termen de judecată la data de 19 septembrie 2013.

Pentru termenul de judecată din **19 septembrie 2013** a fost atașat dosarul nr./.../2010, ocazie cu care s-a constatat că acesta are ca obiect investiție cu formulă executorie. La cererea pârâtului I. G., s-a dispus atașarea dosarului nr....../.../2006, fiind acordat termen la data de 12 decembrie 2013.

La termenul de judecată din **12 decembrie 2013**, s-a dispus suspendarea dosarului nr....../.../2011, având ca obiect partaj succesoral, în temeiul dispozițiilor art.244 alin.(1) pct.1) din vechiul Cod de procedură civilă, apreciindu-se că soluția ce urmează a se pronunța în cauză depinde de cea care urmează a se pronunța în dosarul nr./.../2011, ce viza cererea de revizuire formulată de reclamantul M. N., prin procurator I. Gh. I., în contradictoriu cu pârâții L. E., I. Gh. G. și I. I. G., împotriva Sentinței civile nr. .../08.10.1999, pronunțată în dosarul nr. .../1997, privind revendicarea terenului în suprafață de 13.962 mp, situat în pct. „M...” din raza comunei C..., jud. V..., acesta făcând parte din masa bunurilor partajabile.

Împotriva acestei încheieri au formulat recurs petenții la data de 14.01.2014.

Prin decizia civilă nr....../24.04.2014 a Tribunalului V... a fost admis recursul formulat împotriva încheierii din 12.12.2013 a Judecătoriei H..., instanța de control judiciar a constatat că prima instanță a reținut o situație de fapt eronată în cauză, a făcut o analiză și o interpretare greșită a probelor, inclusiv a dispozițiilor legale în materie, că încheierea atacată este netemeinică și nelegală și a modificat-o în tot, în temeiul art. 312 Cod procedură civilă, în sensul că a fost respinsă cererea de suspendare a judecării cauzei și s-a trimis dosarul la aceeași instanță pentru continuarea judecării.

Ca urmare a desființării încheierii de suspendare, dosarul nr....../.../2011 a fost repus pe rol, iar prin încheierea de ședință din **26 iunie 2014** s-a dispus amânarea cauzei la data de 6 noiembrie 2014, în vederea solicitării de la Primăria C... a extrasului de pe actul de deces al intervenientei I. P. și relații despre succesorii în drepturi ai acesteia.

La termenul de judecată din **6 noiembrie 2014**, s-a dispus amânarea cauzei la data de 22 ianuarie 2015, pentru ca părțile să se prezinte în instanță în vederea administrării probei cu interogatoriu și pentru discutarea probei cu expertiză tehnică.

Prin încheierea de ședință din **22 ianuarie 2015**, cauza a fost amânată la data de 2 aprilie 2015 pentru a se depune dovezi care să justifice cererea de amânare formulată, reținându-se că reclamantul I. I. este internat în spital. Prin aceeași încheiere s-a dispus prorogarea discutării necesității administrării probei cu expertiză tehnică.

La termenul de judecată din **2 aprilie 2015**, pârâtul I. G. a invocat faptul că a formulat o cerere de strămutare, dar că nu cunoaște stadiul soluționării acesteia și a solicitat amânarea cauzei pentru a formula o cerere de recuzare împotriva președintelui completului de judecată. Pârâtul I. G. a menționat că se opune administrării probei cu expertiză tehnică.

Cauza a fost amânată la data de **30 aprilie 2015**, când au fost prezenți, reclamantul I. I., personal și ca reprezentant al reclamantului M. N. și pârâtul I. G., lipsă fiind pârâta L. E. Pârâtul I. G. i-a solicitat doamnei judecător L. E. să se abțină, fără a indica un motiv de incompatibilitate.

Judecătorul a declarat în timpul ședinței că nu există un motiv pentru a formula o cerere de abținere și a „solicitat” pârâtului să formuleze cerere de recuzare, în scris, motivată în fapt și în drept, lăsând cauza la a doua strigare, pentru ca pârâtul I. G. să depună cererea de recuzare, timbrată corespunzător.

Din conținutul încheierii nu rezultă dacă pârâtul s-a prezentat la a doua strigare, însă doamna judecător a dispus amânarea cauzei la 11.06.2015, reținând că pârâtul nu a

indicat motive de incompatibilitate și nu a formulat o cerere de recuzare, fără a justifica măsura de acordare a unui nou termen.

La termenul din 11.06.2015 au fost prezenți reclamantul I. I. în nume propriu și ca procurator al reclamantului M. N., lipsind pârâții I. G. și L. E.

Pârâții au înaintat la dosar, note de ședință prin care au reiterat solicitarea de a se formula o cerere de abținere de către judecătorul cauzei.

Instanța a reținut că pârâtul I. G. nu a formulat o cerere de recuzare și față de împrejurarea că la dosar sunt suficiente înscrisuri, nemaifiind solicitate alte probe, a pus în discuție necesitatea efectuării unei expertize tehnice preliminare, pentru identificarea bunurilor partajabile, cu luarea în considerare a tuturor înscrisurilor existente la dosar, inclusiv a celor existente în dosarul nr. .../.../2010 și a hotărârilor judecătorești invocate de părți, pentru a se stabili dacă acestea au existat în patrimoniul defunctei, la data decesului.

Pentru a justifica încuviințarea probei menționate, doamna judecător a arătat că este necesară „identificarea bunurilor partajabile, pentru a se lămuri, în principal, controversele cu privire la terenul din pct. M..., în sensul de a se stabili dacă în acest punct există două terenuri distincte, cu precizarea categoriei de folosință, cu efectuarea schițelor aferente, cu precizarea apartenenței lor în patrimoniul autoarei, a modului de stăpânire după decesul acesteia, până în prezent”.

Reclamantul I. I. a fost de acord cu efectuarea expertizei preliminare de identificare a bunurilor și cu obiectivele stabilite de instanță.

A fost desemnat expertul, s-a stabilit în sarcina reclamanților, onorariu provizoriu pentru expertiză în cuantum de 600 lei și s-a dispus ca adresa către expert să fie înaintată după depunerea dovezii de achitare a onorariului provizoriu.

Instanța a pus în vedere părților să depună, în scris, obiectivele expertizei, în cazul în care doresc ca expertul să răspundă și la alte obiective, alături de cele stabilite de instanță și a acordat termen la data de 08.10.2015.

Se poate constata că de la data de 30 octombrie 2012 (momentul la care i-a fost repartizat dosarul nr.../.../2011 spre soluționare, completului condus de doamna judecător L. E.) și până la finalizarea cercetării disciplinare, în cauză nu a fost administrată decât proba cu interogatoriu și nu au fost dispuse măsuri concrete, fiind acordate termene lungi, în mod repetat, astfel: pentru citarea intervenientei a fost acordat un termen de două luni și jumătate; pentru a se atașa un dosar al instanței a fost acordat un prim termen de două luni și jumătate și, ulterior, pentru că dosarul nu se afla în arhivă a mai fost acordat un termen de patru luni, iar la momentul atașării dosarului respectiv s-a reținut că obiectul acestuia era „investire cu formulă executorie” și s-a dispus atașarea altui dosar al instanței, sens în care a fost acordat un alt termen de trei luni; s-a mai acordat un termen de cinci luni pentru solicitarea unor relații de la autoritățile locale; un termen de două luni și jumătate a fost acordat pentru citarea părților la interogatoriu, fără a se fi discutat și încuviințat probele; un termen de aproximativ trei luni a fost stabilit pentru ca reclamantul să depună documente justificative ale imposibilității de prezentare; un termen 28 de zile pentru a se formula o cerere de recuzare și, în condițiile în care această cerere nu a fost înregistrată la instanță,

în intervalul de timp stabilit, s-a mai acordat un termen de o lună și 11 zile, fără a mai fi menționat un motiv pentru această măsură.

Din înscririle aflate la dosar rezultă că la data de 31.05.2015 pe rolul completului C5, condus de doamna judecător L. E., figurau 156 dosare cu o vechime mai mare de un an (din care unul cu o vechime mai mare de 10 ani). Au fost analizate fișele unora dintre aceste dosare și s-au constatat următoarele:

Dosarul nr....../.../2009 al Judecătoriei H..., având ca obiect partaj judiciar, a fost inițial înregistrat la data de 17.02.1997 pe rolul Judecătoriei T... J... și, în urma parcurgerii mai multor stadii procesuale, după strămutare, a fost înregistrat la data de 16.12.2009 pe rolul Judecătoriei H...

Despre acest dosar a rezultat, conform datelor statistice comunicate de Curtea de Apel P..., că este singurul dosar cu o vechime mai mare de 10 ani prin raportare la data primei înregistrări, existent pe rolul instanțelor din raza acestei curți de apel.

Doamna judecător L. E. a preluat dosarul nr....../.../2009 la data de 05.10.2012, dată de la care a acordat mai multe termene, astfel: un termen pentru studiul întâmpinării (două luni și jumătate), 4 termene (intervalul 17.01.2013- 26.09.2013) pentru soluționarea pe cale amiabilă a litigiului, un termen la cererea avocaților unor părți, fără a se menționa în cuprinsul încheierii motivul pentru care a fost solicitată amânarea (30 de zile), un alt termen pentru stingerea litigiului pe cale amiabilă (4 luni), cinci termene pentru efectuarea unei expertize prealabile de identificare a terenurilor, dispusă la termenul din 27.08.2014, în condițiile în care în aceeași încheiere se menționează că la dosar mai există o expertiză întocmită în aceeași cauză, de expertul L. I., în anul 2009.

2. Dosarul nr..../.../2011, ce are ca obiect o cerere de revizuire și care vizează aceleași părți ca și dosarul nr..../.../2011, a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei H... la data de 18.04.2011.

În cauză a fost admisă în principiu, la data de 03.11.2011, cererea de revizuire formulată de revizuiantul M. N., prin procuratorul I. I., împotriva sentinței civile nr..../08.10.1999, pronunțată în dosar nr. .../1997 al Judecătoriei H....

Probele au fost încuviințate la termenul din 12.01.2012.

Au fost acordate termene în perioada 09.02.2012 – 15.05.2014 pentru efectuarea expertizei și pentru administrarea celorlalte probe. Raportul de expertiză a fost depus la termenul din 15.05.2014, iar instanța a amânat cauza la 18.09.2014 (4 luni) pentru a da posibilitatea părților să studieze raportul de expertiză. La termenul din 18.09.2014 se reține că au fost formulate obiecțiuni de către petenții I. G. și L. E. și se consemnează faptul că revizuiantul nu formulează obiecțiuni cu privire la constatările expertului.

Doamna judecător E. L. nu a pus în discuție obiecțiunile formulate și nu a verificat dacă sunt justificate, dar a dispus înaintarea acestora către expert pentru a se răspunde și a acordat un termen de două luni și jumătate. Ulterior s-a acordat un alt termen, de trei luni, pentru ca expertul să răspundă la obiecțiuni, apoi un termen de aproximativ două luni pentru a se lua cunoștință de concluziile expertului cu privire la obiecțiuni. S-a mai acordat un termen la 04.06.2015 „pentru ca apărătorul reclamantului să depună la dosar, o schiță cu arborele genealogic, din care să rezulte descendenții direcți și colaterali și o precizare cu privire la terenul din pct. M..., în care să se arate, în funcție și de raportul de raportul de expertiză de la dosar, în ce măsură, acesta nu este

identic cu cel din acțiunea de partaj (apartenența acestui teren în raport de arborele genealogic)"

La termenul din 04.06.2015 instanța a amânat soluționarea cauzei pentru termenul din 12.08.2015 (două luni) „pentru a se lua cunoștință de notele de ședință și de arborele genealogic”, în condițiile în care intimații nu au fost prezenți și nu a existat o cerere în acest sens formulată de către părți.

3. Dosarul nr. .../.../2006 al Judecătoriei H..., având ca obiect revendicare imobiliară, a fost înregistrat la data de 05.12.2006. Probele au fost încuviințate la data de 04.12.2014, deși cauza avea o vechime de aproximativ 9 ani în sistem.

În perioada 07.11.2013-04.12.2014, au fost admise în mod repetat cereri de amânare, respectiv din 07.11.2013 la 20.02.2014 - pentru lipsă de apărare, din 20.02.2014 la 15.05.2014 - pentru a se depune o copie a unei hotărâri, din 15.05.2014 la 27.08.2014 - pentru pregătirea apărării la cererea apărătorului pârâților, din 27.08.2014 la 16.10.2014, la cererea apărătorului reclamantei fără a se menționa motivul, de la 16.10.2014 la 04.12.2014 - pentru a se cita o persoană a cărei introducere în cauză a fost solicitată pentru prima dată la acel termen

După încuviințarea probelor la 04.12.2015, instanța a prorogat discutarea necesității efectuării cercetării locale și a acordat termen la 19.02.2015. La termenul stabilit a fost administrat interogatoriul pârâților D. I., D. M. și al reclamantei Z. M. și s-a reținut că lipsește reclamantului T. I., dispunându-se emiterea unei adrese către reclamantul lipsă, cu confirmare de primire, pentru a se prezenta la interogatoriu. A fost încuviințată proba cu cercetarea locală, solicitată de apărătorul reclamantilor și s-a stabilit termen pentru cercetarea locală la data de 16.03.2015.

După administrarea probei cu cercetare locală, la termenul din 16.04.2015, doamna judecător L. E., fără a pune în discuția părților necesitatea administrării probei cu expertiză tehnică, „constată că se impune efectuarea unei expertize” și, fără a se menționa tipul expertizei ce se va administra, desemnează un expert topograf, stabilește onorariul expertului, și pune în vedere părților să depună în scris obiectivele expertizei, acordând termen în acest sens la 25.06.2015.

4. Dosarul nr....../.../2008 al Judecătoriei H... , înregistrat la data de 04.07.2008, are ca obiect revendicare imobiliară.

Probele au fost încuviințate la data de 12.03.2009.

În cauză, în perioada 05.09.2013 - 05.03.2015, au fost acordate succesiv mai multe termene pentru lipsa apărătorilor, respectiv din 14.11.2013 la 20.02.2014, din 18.09.2014 la 04.12.2014, din 05.03.2015 la 23.04.2015.

La termenul din **23.04.2015** doamna judecător L. E. a unit cu fondul excepția lipsei calității procesuale pasive (cu privire la care se mai pronunțase în același mod și la data de 02.04.2009) și a acordat termen pentru efectuarea expertizei la data de 03.09.2015.

Și în acest caz, doamna judecător a acordat termen lungi, de trei sau chiar patru luni pentru lipsa apărătorilor, existând totodată situații în care s-a pronunțat asupra unor cereri de mai multe ori.

5. Dosarul nr....../.../2008 al Judecătoriei H... are ca obiect partaj judiciar și a fost înregistrat la data de 18.07.2008.

În intervalul cuprins între 13.06.2013 și 15.01.2015, în această cauză, instanța a purtat o corespondență cu părțile, fără a se dispune măsuri, iar la data de 15.01.2015

doamna judecător a dispus cererea având ca obiect constatarea nulității absolute parțiale a certificatului de moștenitor nr. .../24.10.1997, eliberat de pe urma defunctului Z. M., a dispus formarea unui nou dosar, cu termen de judecată la data de 05 martie 2015, iar în cauza nr..../.../2008 a dispus suspendarea judecării, în baza art. 244 alin.(1) pct.1) din vechiul Cod de procedură civilă, până la soluționarea definitivă a cererii reconvenționale disjuncte.

În acest dosar au fost acordate termene lungi: din 13.06.2013 la 26.09.2013 – pentru a se preciza capătul de cerere cu privire la care se solicită repunerea cauzei pe rol, din 26.09.2013 la 16.01.2014 - pentru se comunica pârâților duplicat de pe cererea precizată, din 16.01.2014 la 27.03.2014 - pentru lipsa reclamanților și pentru citarea acestora cu mențiunea să se prezinte la instanță pentru a-și susține acțiunea, din 27.03.2014 la 29.05.2014 - „pentru a se emite adresă reclamantului Z. A., să se prezinte la instanță, în susținerea acțiunii”, din 04.12.104 la 15.01.2015 - „având în vedere lipsa reclamanților, va amâna cauza, va proroga audierea martorilor prezenți, urmând a li se emite adrese reclamanților și procuratoarei P.L., cu confirmare de primire, să precizeze dacă mai stăruie în acțiunea formulată, în caz afirmativ, să se prezinte la instanță, în susținerea acțiunii și pentru administrarea probelor”.

6. Dosarul nr. .../.../2012, litigiu de fond funciar, a fost inițial înregistrat pe rolul Judecătoriei H..., la data de 29.05.2007, sub nr. .../.../2007.

În primul ciclu procesual, cauza a fost soluționată prin sentința civilă nr. ... din 23.03.2011.

Prin decizia nr. .../R/29.11.2011 pronunțată de Tribunalul V... a fost admis recursul, a fost casată în parte sentința în ceea ce privește constatarea nulității parțiale a procesului verbal de punere în posesie și a titlului de proprietate.

Cauza a fost înregistrată, în rejudecare, pe rolul Judecătoriei H... la data de 11.01.2012, sub nr. .../.../2012.

Dosarul menționat a fost instrumentat de domnul judecător D. D., până la data de 15.05.2013, când în urma transferului acestui judecător, cauza a fost repartizată ciclic completului C5, prezidat de doamna judecător L. E.

După repartizarea dosarului doamnei judecător L. E., cauza a fost amânată la termenul din 20.06.2013, la cererea apărătorului reclamantului, în vederea pregătirii apărării, împuternicirea avocațială fiind încheiată în ziua ședinței de judecată, cerere la care pârâtul L.A. nu s-a opus.

La termenul din 03.10.2013, cauza a fost amânată, avându-se în vedere lipsa apărătorului pârâtului, pentru a se pune în discuție, în contradictoriu, solicitarea reclamanților de a fi emise adrese în vederea obținerii unor relații.

La termenul din 07.11.2013 a fost pusă în discuția părților solicitarea privind efectuarea adreselor, la care pârâtul L.A. s-a opus, instanța, în urma deliberării respingând această cerere.

De asemenea, la același termen de judecată, reclamanții au solicitat proba cu cercetarea locală, probă la care pârâtul L.A. s-a opus, iar instanța a respins această probă, considerând-o inutilă.

Totodată, în aceeași ședință de judecată, apărătorul reclamanților a solicitat citarea expertului desemnat de instanță și a experților observatori, pentru a da lămuriri,

conform mențiunilor din încheierea de ședință, pârâtul L.A., prin apărător, neopunându-se.

Instanța a dispus citarea experților pentru a da lămuriri, sens în care s-au acordat termene de judecată la data de 06.02.2014, respectiv 10.04.2014.

În ședința din data de 12.06.2014, au fost prezenți doi dintre experții tehnici, cărora le-au fost luate declarații scrise, dispunându-se, în continuare, citarea celui alt expert observator, măsură ce a fost menținută și la termenul din 02.10.2014.

La termenul din 09.10.2014, a fost prezent expertul observator, însă având în vedere cererea reclamantilor de amânare a cauzei în vederea angajării unui apărător s-a dispus prorogarea ascultării expertului și s-a acordat termen la cererea reclamantului T.I.

Conform mențiunilor din încheierea de ședință, procuratorul pârâtului L.A. a fost de acord cu amânarea cauzei pentru ca desfășurarea procesului să aibă loc în prezența apărătorului reclamantului.

La termenul din 23.10.2014, a fost consemnată declarația scrisă a expertului tehnic.

La termenul din 20.11.2014, cauza a fost amânată pentru a se pune în discuție cererea de refacere a expertizei de către un alt expert, formulată de către reclamant.

În ședința publică din 29.01.2015, instanța a pus în discuție cererea de refacere a expertizei, cerere la care pârâtul L.A., prin mandatar L. L., s-a opus, învederând că dosarul este foarte vechi și solicitând ca acesta să fie soluționat.

Instanța a încuviințat cererea privind refacerea expertizei.

Conform mențiunilor din încheierea de ședință, la momentul la care s-a aprobat această cerere, procuratorul pârâtului L. A., numita L. L., a părăsit sala de ședință.

Cauza a fost amânată la termenul din 02.05.2015, în vederea efectuării expertizei dispuse în cauză.

Potrivit dispozițiilor art. 99 lit. (h) teza a I-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, constituie abatere disciplinară nerespectarea în mod repetat și din motive imputabile a dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor.

Dispozițiile art. 5 alin.(2) lit.g) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești prevăd ca obligație a judecătorilor, soluționarea într-un termen rezonabil a cauzelor deduse judecății.

Potrivit art.6 alin.(1) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, orice persoană învinuită de săvârșirea unei infracțiuni are dreptul să obțină, într-un termen rezonabil, o decizie definitivă cu privire la temeinicia și legalitatea acuzației ce i se aduce. Instanța europeană a făcut sublinierea, de principiu, că scopul acestui text al convenției este ca persoanele aflate în această situație „să nu rămână multă vreme, nejustificat, sub o asemenea acuzație”.

Curtea a făcut precizarea că aprecierea caracterului rezonabil al duratei unei proceduri judiciare trebuie făcută în fiecare cauză în parte, în funcție de circumstanțele sale, precum și prin raportare la criteriile consacrate în materie de jurisprudență a Curții.

Respectarea termenului rezonabil de soluționare a cauzelor reprezintă, dintr-un alt punct de vedere, și un indicator al eficienței desfășurate de către judecător în activitatea sa.

Dat fiind că textul legal impune îndeplinirea cumulativă atât a condiției încălcării în mod imputabil din partea judecătorului a dispozițiilor ce prevăd soluționarea cu celeritate a cauzelor, cât și condiția caracterului repetat al acestei încălcări, secția reține că pentru a atrage răspunderea disciplinară este necesar ca această conduită să se regăsească în mai multe situații în care neîndeplinirea dispozițiilor procedurale să ducă la prelungirea nejustificată a procedurii.

În lipsa unor criterii prevăzute de lege în funcție de care să se stabilească caracterul imputabil al nerespectării dispozițiilor legale referitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor, se vor avea în vedere toate aspectele care țin de activitatea profesională desfășurată de judecător în perioada de referință și în raport de care să se constate, în concret, dacă această conduită este sau nu imputabilă acesteia, respectiv durata efectivă a procedurii judiciare, complexitatea cauzelor ce constituie obiectul dosarelor menționate în acțiune, numărul total de dosare mai vechi de un an aflate în curs de soluționare pe completul aceluiași judecător, volumul de activitate al judecătorului etc.

Din situația de fapt expusă anterior, rezultă că, dosarul nr.../.../2006 a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei H... la data de 8.03.2006, iar pe rolul completului din care face parte doamna judecător L. E. a fost înregistrat la data de 30.10.2012. În cadrul acestui dosar, pârâta a acordat termene de judecată de la data la 21.02.2013 la data de 12.12.2013, în vederea atașării unui dosar, pentru ca la data de 12.12.2013 să suspende judecarea cauzei.

De asemenea, de la data de 26.06.2014 și până la data terminării cercetării disciplinare nu a fost administrată decât proba cu interogatoriu, fiind acordate termene

nejustificat de lungi și fără a fi dispuse măsuri concrete. Astfel, s-a acordat un termen de cinci luni pentru solicitarea unor relații de la autoritățile locale; un termen de două luni și jumătate a fost acordat pentru citarea părților la interogatoriu, fără a se fi discutat și încuviințat probele; un termen de aproximativ trei luni a fost stabilit pentru ca reclamantul să depună documente justificative ale imposibilității de prezentare; un termen 28 de zile pentru a se formula o cerere de recuzare și, în condițiile în care această cerere nu a fost înregistrată la instanță, în intervalul de timp stabilit, s-a mai acordat un termen de o lună și 11 zile, fără a mai fi menționat un motiv pentru această măsură.

În dosarul nr....../.../2009, doamna judecător, de asemenea, a acordat termene nejustificat de lungi, fără a lua măsuri concrete în vederea soluționării cauzei și a acordat mai multe termene, astfel: un termen pentru studiul întâmpinării (două luni și jumătate), 4 termene (intervalul 17.01.2013- 26.09.2013) pentru soluționarea pe cale amiabilă a litigiului, un termen la cererea avocaților unor părți, fără a se menționa în cuprinsul încheierii motivul pentru care a fost solicitată amânarea (30 de zile), un alt termen pentru stingerea litigiului pe cale amiabilă (4 luni), cinci termene pentru efectuarea unei expertize prealabile de identificare a terenurilor, dispusă la termenul din 27.08.2014, în condițiile în care în aceeași încheiere se menționează că la dosar mai există o expertiză întocmită în aceeași cauză, de expertul L. I., în anul 2009.

În dosarul nr....../.../2011, doamna judecător L. E. a acordat termene în perioada 09.02.2012 – 15.05.2014 pentru efectuarea expertizei și pentru administrarea celorlalte probe. Raportul de expertiză a fost depus la termenul din 15.05.2014, iar instanța a amânat cauza la 18.09.2014 (4 luni) pentru a da posibilitatea părților să studieze

raportul de expertiză. La termenul din 18.09.2014 se reține că au fost formulate obiecțiuni de către petenții I. G. și L. E. și se consemnează faptul că revizuiantul nu formulează obiecțiuni cu privire la constatările expertului. Doamna judecător E. L. nu a pus în discuție obiecțiunile formulate și nu a verificat dacă sunt justificate, dar a dispus înaintarea acestora către expert pentru a se răspunde și a acordat un termen de două luni și jumătate. Ulterior s-a acordat un alt termen, de trei luni, pentru ca expertul să răspundă la obiecțiuni, apoi un termen de aproximativ două luni pentru a se lua cunoștință de concluziile expertului cu privire la obiecțiuni.

În dosarul nr.../.../2011, doamna judecător L. E., în perioada 05.09.2013 - 05.03.2015, a acordat succesiv mai multe termene pentru lipsa apărătorilor, respectiv, din 14.11.2013 la 20.02.2014, din 18.09.2014 la 04.12.2014, din 05.03.2015 la 23.04.2015, termene nejustificat de lungi în raport de motivele de amânare.

În dosarul nr.../.../2009, doamna judecător L. E. a acordat 4 termene (intervalul 17.01.2013- 26.09.2013) pentru soluționarea pe cale amiabilă a litigiului, un alt termen pentru stingerea litigiului pe cale amiabilă (4 luni), cinci termene pentru efectuarea unei expertize prealabile de identificare a terenurilor, dispusă la termenul din 27.08.2014, în condițiile în care în aceeași încheiere se menționează că la dosar mai există o expertiză întocmită în aceeași cauză, de expertul L. I., în anul 2009.

Și în dosarul nr.../.../2008, doamna judecător L. E. a acordat termene foarte lungi în raport de motivele de amânare: din 13.06.2013 la 26.09.2013 – pentru a se preciza capătul de cerere cu privire la care se solicită repunerea cauzei pe rol, din 26.09.2013 la 16.01.2014 - pentru se comunica pârâților duplicat de pe cererea precizată, din 16.01.2014 la 27.03.2014 - pentru lipsa reclamanților și pentru citarea acestora cu

mențiunea să se prezinte la instanță pentru a-și susține acțiunea, din 27.03.2014 la 29.05.2014 - „pentru a se emite adresă reclamantului Z. A., să se prezinte la instanță, în susținerea acțiunii”, din 04.12.2014 la 15.01.2015 - pentru lipsa reclamanților.

Față de cele reținute anterior, Secția constată o lipsă de fermitate din partea doamnei judecător L. E. în luarea măsurilor care se impuneau pentru soluționarea cu celeritate a cauzei.

Această lipsă de fermitate decurge din aceea că, deși dispozițiile legale obligă instanțele să ia toate măsurile necesare în vederea soluționării cu celeritate a cauzei și a finalizării acesteia, nu au fost identificate împrejurări justificative pentru lipsa de implicare și rol activ în impulsionarea procedurilor judiciare.

Secția constată că prin acordarea de termene de judecată pentru unele din motivele reținute anterior, **soluționarea cauzei a fost amânată nejustificat**, nefiind determinată de cauze obiective.

Astfel, pârâta a acordat un număr mare de termene de judecată în vederea întocmirii rapoartelor de expertiză sau a refacerii acestora, fără a fixa obiective clare, ceea ce a dus la prelungirea nejustificată a duratei de soluționare a cauzei. De asemenea, a acordat mai multe termene de judecată, în cadrul aceluiași dosar, pentru lipsa părților, a apărătorilor, pentru a se stinge litigiul pe cale amiabilă sau a admis probe în etape, la mai multe termene de judecată.

Se impune a fi reținut faptul că termenele de judecată au fost stabilite de regulă la două sau chiar patru luni (au existat situații izolate în care s-au stabilit la un interval de o lună), fapt care poate fi apreciat ca neoportun față de vechimea înregistrată de aceste dosare, în care se impunea, în mod neîndoielnic, soluționarea cu celeritate.

Această practică a pârâtei, în raport de perioada și de motivele pentru care a dispus amânarea judecării, reprezintă o exercitare necorespunzătoare a atribuțiilor judiciare prevăzute de legi și regulamente, de natură a afecta drepturile procesuale ale părților precum și soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

Din datele statistice comunicate în faza verificărilor prealabile și ulterior în cursul cercetării disciplinare a rezultat că, în perioada de referință, respectiv 01.01.2014 – 31.05.2015, doamna judecător L. a participat la 56 ședințe de judecată în cadrul cărora a rulat 3108 dosare, din care dosare nou înregistrate au fost 714 și a soluționat 655 dosare.

Comparativ cu ceilalți judecători din cadrul Judecătoriei H... se poate constata că doamna judecător se situează la nivelul mediei pe instanță, atât din punctul de vedere al numărului de ședințe cât și al dosarelor nou intrate, având cel mai mic număr de dosare soluționate în acest interval de timp, prin comparație cu ceilalți judecători definitiv ai instanței, care nu au pe rol, însă, atât de multe dosare mai vechi de un an (doamna judecător L. E. are pe rol 156 dosare mai vechi de un an, în timp ce judecătorii ceilalți au maxim 35 de dosare mai vechi de un pe completurile din care fac parte).

Apărățile invocate de doamna judecător L. E. pentru întârzierile înregistrate în efectuarea lucrărilor au vizat volumul mare de activitate, existența pe rol a unor dosare mai grele, comparativ cu ceilalți judecători și repartizarea dezechilibrată a cauzelor redistribuite în urma desființării completelor judecătorilor transferați, dar și existența anumitor probleme de sănătate.

S-a invocat și faptul că în anumite perioade ar fi existat situații în care au fost blocate la repartizare completele unor judecători care au participat la examene de

promovare, dar și că, în opinia doamnei judecător L., repartizarea dosarelor la Judecătoria H... nu ar fi echilibrată, fiind complete care nu primesc dosare la fel de complexe.

Din referatul întocmit de grefierul șef al Judecătoriei H... rezultă că, în perioada 01.01.2012 – 31.05.2015, nu au existat hotărâri ale colegiului de conducere în sensul blocării la repartizare a vreunui complet de judecată. În aceeași perioadă au fost desființate două complete, CVI și C3, iar redistribuirea cauzelor s-a dispus prin Hotărârile colegiului de conducere nr.../04.10.2012, nr.../29.04.2013 și nr.../30.04.2013 fiind atașate listele cu redistribuirea dosarelor pe celelalte complete. Se constată că au fost repartizate dosarele ciclic celorlalte complete, ținându-se cont de obiectul cauzelor și de specializarea completelor, cu respectarea dispozițiilor art.96 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești.

Cu privire la configurarea completelor de judecată și a parametrilor de distribuire a dosarelor rezultă că toate completurile constituite pentru judecătorii definitiv (C1,C2,C4,C5) de la Judecătoria H... au alocate aceleași obiecte, au aceleași perioade de timp exceptate de la repartizare, au aceeași complexitate anuală – 4000 de puncte, același număr maxim de dosare și aceeași complexitate cumulată, doamnei judecător L. E. fiindu-i repartizate cele mai puține dosare, atât în anul 2014 (419 dosare), cât și în anul 2015 (236 dosare), prin comparație cu ceilalți judecători definitiv ai Judecătoriei H... care au fost în activitatea în tot intervalul 01.01.2014-31.05.2015.

În consecință, susținerile doamnei judecător în sensul existenței unor motive obiective care au determinat o suprasolicitare cu consecințe negative asupra activității de judecată, respectiv volumul mare de activitate înregistrat, nu sunt întemeiate și nu

justifică nerespectarea dispozițiilor referitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor.

La data de 19.12.2014, colegiul de conducere al Judecătoriei H... a analizat solicitarea doamnei judecător L. E., de reducere a numărului de dosare nou intrate și, prin Hotărârea nr.... din 19.12.2014 s-a aprobat blocarea pentru repartizare a completului C5, condus de doamna judecător L. E. pentru perioada cuprinsă între 01.01 -31.01.2015, în ceea ce privește cauzele din materia contenciosului administrativ.

Din analiza datelor statistice referitoare la complexitatea cumulată a dosarelor mai vechi de un an aflate pe completele judecătorilor definitivii de la Judecătoria H... se poate constata că pe rolul completului C5 condus de doamna judecător L. E. se aflau 156 de dosare mai vechi de un an și stocul de dosare la data de 31.12.2014 avea o complexitate de 3141 de puncte, fiind cea mai mare complexitate de la nivelul instanței.

Or, acumularea punctelor de complexitate și numărul mare de dosare vechi este tocmai consecința modului defectuos în care doamna judecător își desfășoară activitatea și în care gestionează cauzele aflate pe rol. Acest aspect a fost reținut chiar și în raportul de evaluare a activității doamnei judecător L. E. pentru perioada 01.01.2011-31.12.2013, în care s-a menționat că este necesar ca aceasta să facă eforturi pentru îmbunătățirea operativității, pentru respectarea termenului legal de redactare a hotărârilor și s-a menționat expres că modul de gestionarea a cauzelor de către acest judecător este deficitar.

Secția reține că doamna judecător E. L. nu a prezentat documente medicale care să ateste, în perioada de referință, existența unor probleme de sănătate, de natură să afecteze modul de îndeplinire a atribuțiilor de serviciu și să înlăture astfel caracterul

culpabil al faptelor ori să justifice modul defectuos de lucru.

Sub aspectul laturii subiective, secția reține că vinovăția pârâtei judecător în săvârșirea faptei este dovedită și rezultă din modul în care acesta a înțeles să gestioneze ședințele de judecată, să-și îndeplinească obligația de a studia cauzele cu care a fost investită și să facă aplicarea dispozițiilor legale ce se impuneau pentru soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil. În același sens, vinovăția pârâtei rezultă din conduita pasivă adoptată pe parcursul soluționării cauzelor expuse mai sus, instrumentarea cauzelor fiind lăsată la aprecierea părților din perspectiva momentului și respectiv a modului în care înțelegeau să formuleze cereri de amânare, de probațiune, excepții etc. De asemenea este de menționat faptul că, deși dosarele înregistrau o vechime considerabilă în sistem, ritmul de acordare a termenelor de judecată a fost la 2-4 luni. Toate acestea conduc fără echivoc la concluzia că atitudinea psihică a pârâtei față de acțiunile sale a fost aceea de prevedere a rezultatelor faptelor sale pe care, chiar dacă nu le-a urmărit, a acceptat producerea lor.

Relevant este faptul că în cauză, nerespectarea dispozițiilor procedurale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor, reprezintă o modalitate caracteristică de exercitare a atribuțiilor specifice funcției care încalcă dreptul părților consacrat prin art. 21 din Constituția României și prin art. 6 pct. 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Conduită adoptată de către pârâtă a avut consecințe, atât asupra dreptului recunoscut părților de a beneficia de soluționarea cauzei într-un termen rezonabil, cât și asupra volumului de activitate al judecătorului, volum care a crescut.

Aceasta deoarece, pe de o parte, în intervalul de timp în care cauzele au fost amânate fără a se dispune măsuri concrete, procedurile judiciare au fost întrerupte, împrejurare ce a determinat evident temporizarea soluționării acestora.

În consecință, având în vedere cele arătate anterior, secția constată că faptele doamnei judecător E. L. concretizate în: acordarea unor termene nejustificat de lungi și fără motive întemeiate, neadoptarea măsurilor necesare pentru soluționarea cu celeritate a dosarelor aflate pe rol și gestionarea defectuoasă a dosarelor mai vechi de un an aflate pe rolul completului pe care îl conduce, au un caracter imputabil acesteia, nefiind justificate de cauze obiective care să o circumscrie unei culpe scuzabile și întrunește elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. h) teza I din Legea nr. nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, motiv pentru care va fi admisă acțiunea disciplinară pentru săvârșirea acestei abateri.

În ceea ce privește abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit.t) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, secția reține următoarele:

Potrivit art.99 lit.t) din Legea 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, constituie abatere disciplinară exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență.

Conform art. 99/1 alin.(2) din același act normativ, „există gravă neglijență atunci când judecătorul sau procurorul nesocotește din culpă, în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil, normele de drept material ori procesual.”

Pentru a se putea reține „grava neglijența”, este necesar ca judecătorul să

manifeste o conduită de încălcare flagrantă a unor îndatoriri elementare profesionale, cu consecințe grave asupra înfăptuirii actului de justiție. Astfel, trebuie ca nerespectarea normelor de procedură să se poată caracteriza ca fiind o greșeală evidentă, neîndoielnică, care nu își găsește o justificare.

În considerarea elementelor care definesc conținutul abaterii disciplinare reglementată de art. 99 lit. t) teza a- II- a din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, se impune a fi avută în vedere subzistența cumulativă, a elementelor specifice acestei abateri disciplinare, constând în existența unei conduite culpabile a magistratului în exercitarea funcției, atât sub aspectul încălcării normelor de procedură cât și din perspectiva îndeplinirii condiției gravei neglijențe.

Prin urmare, una din condițiile cerute de lege pentru a fi întrunită latura obiectivă a abaterii disciplinare prev. de art.99 lit.t) teza a II a din Legea nr.303/2012 este aceea a încălcării normelor de procedură de către magistrat, în exercitarea funcției.

Pentru ca această faptă să fie ilicită, este necesar ca pârâta să fi încălcat norme imperative pe care ar fi trebuit să le respecte cu ocazia îndeplinirii funcției.

Potrivit art. 155 din vechiul Cod de procedură civilă amânarea judecării în temeiul învoielii părților nu se poate încuviința decât o singură dată în cursul instanței. După o asemenea amânare, judecata, dacă părțile nu stăruiesc, va fi suspendată și nu va fi redeschisă decât după plata sumelor prevăzute de legea timbrului pentru redeschiderea pricinilor. Instanța este obligată să cerceteze dacă amânarea cerută de amândouă părțile pentru un motiv anumit nu tinde la o amânare prin învoiala părților; este socotită ca atare cererea de amânare la care cealaltă parte s-ar putea împotrivi.

Dispozițiile art.156 din vechiul Cod de procedură civilă obligă instanța să acorde un singur termen pentru lipsă de apărare, temeinic motivată.

În conformitate cu art.138 din vechiul Cod de procedură civilă, părțile au posibilitatea de a solicita administrarea de probe în dovedirea pretențiilor lor prin cererea de chemare în judecată, depusă în conformitate cu art. 112 din vechiul Cod de procedură civilă, respectiv prin întâmpinarea depusă potrivit art. 115 din vechiul Cod de procedură civilă sau la prima zi de înfățișare în condițiile art. 132 din vechiul Cod de procedură civilă.

La prima zi de înfățișare instanța trebuie să pună în discuția părților admisibilitatea tuturor probelor solicitate de părți, precum și orice altă probă pe care, în temeiul art. 129 Cod procedură civilă o consideră necesară soluționării cauzei.

Încuviințarea unor alte probe, după prima zi de înfățișare, este limitată la ipotezele prevăzute de art. 138 alin. (1) pct. 2-4 și ar trebui să aibă un caracter de excepție.

Conform art. 152 din vechiul Codul de procedură civilă, dacă se înfățișează numai una din părți la orice termen acordat, instanța, după ce va cerceta toate lucrările din dosar și va asculta susținerile părții, se va pronunța pe temeiul dovezilor administrate, putând primi excepțiile și apărările părții care lipsește.

Potrivit art.673⁶ din vechiul Cod de procedură civilă, dacă pentru formarea loturilor sunt necesare operații de măsurătoare, evaluare și altele asemenea, pentru care instanța nu are date suficiente, se va da o încheiere prin care se vor stabili elementele arătate la art. 673⁵ alin. (1), prin aceeași încheiere instanța va dispune efectuarea unei expertize pentru formarea loturilor. Raportul de expertiză va arăta evaluarea și criteriile avute în vedere la stabilirea acesteia, va indica dacă bunurile pot fi comod partajabile în

natură și în ce mod anume, propunând loturile ce urmează să fie atribuite.

Din cele expuse anterior Secția constată că au existat situații în care doamna judecător E. L. nu a stabilit prin încheiere obiectivele expertizei și întrebările la care trebuie să răspundă expertul, deși avea această obligație față de dispozițiile art. 201 Cod procedură civilă și art. 17 O.G. nr. 2/2000, aprobată prin Legea nr. 156/2002, privind organizarea activității de expertiză tehnică judiciară și extrajudiciară sau nu a menționat în încheierea de ședință obiective determinate cu claritate și concizie, în așa fel în cât să permită identificarea cu ușurință a aspectului de fapt asupra căruia expertul trebuie să se pronunțe. De asemenea, nu a pus în discuția părților probele încuviințate (dosarul nr....../.../2006) și nu a consemnat susținerile părților, deși stabilirea obiectivelor expertizei se face de către instanță după punerea lor în discuția părților, după analiza pertinentei și utilității propunerilor făcute de părți în acest sens, a încuviințat numeroase obiecțiuni, ulterior depunerii rapoartelor de expertiză și chiar prin dispunerea altor expertize sau citarea experților pentru lămuriri.

Cu privire la modul de stabilire a obiectivelor expertizelor rezultă că doamna judecător L. E. stabilește în sarcina expertului și solicitări care nu au legătură cu atribuțiile acestuia (de exemplu: dosarul nr....../.../2011 instanța a stabilit ca obiectiv „identificarea bunurilor din masa partajabilă și stabilirea apartenenței acestora după decesul defunctului, respectiv stabilirea modului de stăpânire după decesul autoarei”), cu încălcarea dispozițiilor prev. de art.673⁶ alin.(2) din vechiul Cod de procedură civilă.

De asemenea, rezultă că doamna judecător L. E. a încuviințat obiecțiuni la raportul de expertiză fără a le mai analiza sau cenzura (exemplu dosarul nr....../.../2011), a repus în discuție aspecte ce fuseseră analizate inițial (de exemplu dosarul

nr..../.../2008).

În dosarul nr..../.../2009, doamna judecător L. E. a acordat 4 termene (intervalul 17.01.2013- 26.09.2013) pentru soluționarea pe cale amiabilă a litigiului, un termen la cererea avocaților unor părți, fără a se menționa în cuprinsul încheierii motivul pentru care a fost solicitată amânarea (30 de zile), un alt termen pentru stingerea litigiului pe cale amiabilă (4 luni).

Din cele expuse anterior se poate constata că doamna judecător a ignorat dispozițiile art.155 și 156 din vechiul Cod de procedură civilă referitor la posibilitatea amânării judecății o singură dată, în temeiul învoielii părților, precum și la obligația de a cerceta dacă o amânare cerută de ambele părți nu tinde spre o amânare prin învoiala părților.

În dosarul nr./.../2006 al Judecătoriei H..., în perioada 07.11.2013- 04.12.2014, au fost admise în mod repetat cereri de amânare, cu ignorarea dispozițiilor art.152 și 155 din Vechiul Cod de procedură civilă (din 07.11.2013 la 20.02.2014 - pentru lipsă de apărare, din 20.02.2014 la 15.05.2014 - pentru a se depune o copie a unei hotărâri, din 15.05.2014 la 27.08.2014 - pentru pregătirea apărării la cererea apărătorului pârâților, din 27.08.2014 la 16.10.2014, la cererea apărătorului reclamantei fără a se menționa motivul, de la 16.10.2014 la 04.12.2014 - pentru a se cita o persoană a cărei introducere în cauză a fost solicitată pentru prima dată la acel termen), fără a se da eficiență dispozițiilor art. 132 alin.(1) din vechiul Cod de procedură civilă, referitor la termenul până la care se poate modifica cererea de chemare în judecată.

După încuviințarea probelor la 04.12.2015, instanța a prorogat discutarea

necesității efectuării cercetării locale și a acordat termen la 19.02.2015. După administrarea probei cu cercetare locală, la termenul din 16.04.2015, doamna judecător L. E., fără a pune în discuția părților necesitatea administrării probei cu expertiză tehnică, „constată că se impune efectuarea unei expertize” și, fără a se menționa tipul expertizei ce se va administra, desemnează un expert topograf, stabilește onorariul expertului, și pune în vedere părților să depună în scris obiectivele expertizei, acordând termen în acest sens la 25.06.2015.

Din măsurile dispuse în acest dosar rezultă faptul că doamna judecător a ignorat, și în acest caz, dispozițiile art. 201 Cod procedură civilă și ale art. 17 O.G. nr. 2/2000, aprobată prin Legea nr. 156/2002, privind organizarea activității de expertiză tehnică judiciară și extrajudiciară, la momentul la care a încuviințat proba cu expertiză fără a menționa în încheiere concret obiectivele la care să răspundă expertul, dar și dispozițiile art.115, 132 alin.(1), 138 și ale art.155 și 156 din vechiul Cod de procedură civilă.

În dosarul nr.../.../2008 al Judecătoriei H..., instanța a purtat o corespondență cu părțile, fără a se dispune măsuri, iar la data de 15.01.2015 doamna judecător a disjuns cererea având ca obiect constatarea nulității absolute parțiale a certificatului de moștenitor nr. .../24.10.1997, eliberat de pe urma defunctului Z. M., a dispus formarea unui nou dosar, cu termen de judecată la data de 05 martie 2015, iar în cauza nr.../.../2008 a dispus suspendarea judecății, în baza art. 244 alin.(1) pct.1) din vechiul Cod de procedură civilă, până la soluționarea definitivă a cererii reconvenționale disjuse.

În acest dosar au fost acordate termene lungi: din 13.06.2013 la 26.09.2013 – pentru a se preciza capătul de cerere cu privire la care se solicită repunerea cauzei pe

rol, din 26.09.2013 la 16.01.2014 - pentru se comunica pârâților duplicat de pe cererea precizată, din 16.01.2014 la 27.03.2014 - pentru lipsa reclamanților și pentru citarea acestora cu mențiunea să se prezinte la instanță pentru a-și susține acțiunea, din 27.03.2014 la 29.05.2014 - „pentru a se emite adresă reclamantului Z. A., să se prezinte la instanță, în susținerea acțiunii”, din 04.12.104 la 15.01.2015 - „având în vedere lipsa reclamanților, amână cauza, prorogă audierea martorilor prezenți, urmând a li se emite adrese reclamanților și procuratoarei P.L., cu confirmare de primire, să precizeze dacă mai stăruie în acțiunea formulată, în caz afirmativ, să se prezinte la instanță, în susținerea acțiunii și pentru administrarea probelor”, fiind ignorate dispozițiile art. 152 din vechiul Cod de procedură civilă.

În consecință, secția apreciază că faptele săvârșite de pârâtă, așa cum au fost reținute anterior, se circumscriu elementului material al laturii obiective a abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.(t) teza a -II- a din Legea nr. 303/2004, fiind dovedită în cauză existența unei nesocotiri evidente a normelor de drept procesual.

Dacă însă, prin modalitatea de necontestat în care a procedat, pârâta a săvârșit abaterea disciplinară constând în exercitarea funcției cu gravă neglijență, urmează a se stabili în raport și cu celelalte condiții impuse de textul prevăzut de art.99¹ alin.(2) din Legea nr.303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Sub aspectul laturii subiective, se impune a fi subliniat că legiuitorul, prin folosirea sintagmei „gravă neglijență”, a stabilit gradul culpei ca fiind cel al „culpei lata”.

Culpa este gravă atunci când autorul a acționat cu o neglijență sau imprudență pe care nici persoana cea mai lipsită de dibăcie nu ar fi manifestat-o față de propriile interese.

Diferența dintre culpa ușoară și culpa gravă se reduce la a delimita prudența de imprudență și diligența de neglijență.

În consecință, pentru a se putea reține „grava neglijență” este necesar ca judecătorul să manifeste o conduită de încălcare flagrantă a unor îndatoriri elementare profesionale, cu consecințe grave asupra înfăptuirii actului de justiție. Astfel, trebuie ca nerespectarea normelor de procedură să poată fi caracterizată ca fiind o greșeală evidentă, neîndoielnică, care nu își găsește o justificare, cu consecințe deosebit de grave.

Acest criteriu de ordin obiectiv trebuie completat și cu elemente de ordin subiectiv ce țin de circumstanțele concrete care decurg din locul, timpul și împrejurările în care a fost comisă fapta. Verificarea existenței unei abateri disciplinare presupune examinarea temeinică a circumstanțelor în care a trebuit să lucreze magistratul, a noutății și dificultății problematicilor juridice cu care acesta s-a confruntat, a situației jurisprudenței și doctrinei, pentru a se ajunge la concluzia existenței faptei(Cauza C.R. contra Regatului Unit).

Se impune a fi subliniat faptul că scopul unei acțiuni disciplinare întemeiată pe dispozițiile art. 99 lit. (t) din Legea 303/2004, nu este de a sancționa magistrați care interpretează normele de drept cu bună credință.

În cauza de față, Secția constată că doamna judecător L. E. a încălcat norme de procedură clare, neîndoielnice, respectiv dispozițiile prevăzute de art.129-156, art. 201

[REDACTED]

și art. 673⁶ din vechiul Cod de procedură civilă, precum și art. 17 din O.G. nr. 2/2000, aprobată prin Legea nr. 156/2002, privind organizarea activității de expertiză tehnică judiciară și extrajudiciară.

Normele de procedură prevăzute de art.129-156, art.201 și art.673⁶ din vechiul Cod de procedură penală sunt norme imperative, de procedură civilă, instituite de legiuitor pentru asigurarea unui cadru strict, disciplinat al procesului civil.

Nerespectarea acestor norme de procedură este flagrantă, încălcându-se însăși obligația judecătorului de a se supune legii. Or, judecătorii sunt obligați ca, prin întreaga lor activitate, să asigure supremația legii și să respecte drepturile și libertățile persoanelor (art. 4 alin. (1) din Legea nr. 303/2004).

Din modul în care a acționat pârâta, cu gravă neglijență, rezultă că elementul subiectiv al culpei a fost realizat *într-un mod neîndoielnic*, neexistând nici un dubiu că aceasta a încălcat normele de drept procesual în modalitățile descrise anterior.

De altfel, pârâta nu contestă faptul că a încălcat normele de drept procedural enumerate anterior, ci susține că volumul mare de muncă și starea de sănătate au creat premisele săvârșirii unor greșeli în procesul de aplicare a legii.

În ceea ce privește circumstanțele în care au fost săvârșite faptele, secția reține că din datele statistice comunicate în faza verificărilor prealabile și ulterior în cursul cercetării disciplinare rezultă că, în perioada de referință, 01.01.2014 – 31.05.2015, doamna judecător L. E. a participat la 56 ședințe de judecată în cadrul cărora a rulat 3108 dosare, din care dosare nou înregistrate au fost 714 și că a soluționat un număr de 655 dosare.

Comparativ cu ceilalți judecători din cadrul Judecătoriei H... se constată că doamna judecător L. E. se situează la nivelul mediei pe instanță, atât din punctul de vedere al numărului de ședințe cât și al dosarelor nou intrate, având cel mai mic număr de dosare soluționate în acest interval de timp, prin comparație cu ceilalți judecători definitiv ai instanței.

În consecință, volumul de activitate cu care doamna judecător L. E. s-a confruntat în anul 2014 și în prima parte a anului 2015, nu este în măsură să justifice culpa acesteia și nici să conducă la exonerarea acesteia de răspunderea disciplinară.

De asemenea, doamna judecător L. E. nu a prezentat documente medicale care să ateste, în perioada de referință, existența unor probleme de sănătate care să afecteze modul de îndeplinire a atribuțiilor de serviciu.

Se impune a fi subliniat faptul că toți judecătorii în funcție trebuie să beneficieze de o pregătire profesională corespunzătoare pentru a face față nevoilor unei instanțe de drept comun, însă nu se poate susține că doamna judecător L. E. a depus efort pentru a corespunde standardelor cerute de lege.

Din această perspectivă și în raport de materialul probator administrat în cauză secția reține, sub aspectul laturii subiective, că modul în care doamna judecător L. E. a înțeles să facă aplicarea dispozițiilor procedurale incidente în cauzele evidențiate anterior este expresia exercitării necorespunzătoare, culpabile a funcției de judecător.

Prin studierea superficială a cauzelor, respectiv prin lipsa de rigoare de care pârâta a dat dovadă în mod repetat, au fost încălcate exigențele și regulile aplicabile funcției de magistrat, care presupune prudență și diligență în exercitarea sa.

Referitor la consecințele încălcării de către doamna judecător a normelor legale, se constată că, prin modul defectuos de aplicare a dispozițiilor procedurale au fost afectate drepturile părților la un proces echitabil.

Având în vedere cele expuse anterior, Secția reține caracterul „nescuzabil” al nesocotirii normelor legale, care trebuie văzută, în primul rând, din perspectiva îndatoririlor pe care un judecător le are atunci când soluționează o cauză, cu atât mai mult atunci când se pune problema respectării unor principii fundamentale ale procesului civil, cum este dreptul la un proces echitabil, în termen optim și previzibil.

Pentru toate aceste considerente, secția constată că prin probele administrate în cauză s-a făcut dovada întrunirii cumulative a elementelor constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit.(t) teza a-II-a din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, așa cum a fost modificată prin Legea nr. 24/2002, motiv pentru care va fi admisă acțiunea disciplinară și pentru săvârșirea acestei abateri disciplinare.

La individualizarea sancțiunii ce va fi aplicată în condițiile art. 100 din Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, Secția urmează a avea în vedere împrejurările, gravitatea concretă precum și consecințele faptelor săvârșite de pârâta judecător.

În procesul de apreciere a individualizării sancțiunii nu trebuie pierdute din vedere sau minimalizate consecințele directe, imediate, ale faptelor magistratului, astfel cum au fost reliefate de probele administrate în cauză.

Astfel, Secția reține că pârâta a mai fost sancționată disciplinar în două rânduri, după cum urmează:

Prin Hotărârea nr.3J/5.03.2014, Secția pentru judecatori în materie disciplinară, în baza art.100 lit.b) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a aplicat judecător doamnei L. E., sancțiunea disciplinară constând în „diminuarea indemnizației de încadrare lunare brute cu 15 % pe o perioadă de 6 luni“ pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit.c) din același act normativ.

De asemenea, prin Hotărârea nr. 4J/23.04.2008 a Secției pentru judecatori în materie disciplinară i-a fost aplicată doamnei judecător L. E. sancțiunea constând în „diminuarea indemnizației de încadrare lunare brute cu 10 % pe o perioadă de 3 luni“, pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a) și c) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În analiza gravității faptelor se impune a fi avută în vedere durata mare, chiar excesivă în unele cazuri, a termenelor acordate precum și consecințele acestor întârzieri asupra drepturilor părților referitoare la durata procedurilor judiciare (prelungirea duratei procedurii în care dosarele au stat în nelucrare perioade mari de timp, consecință a măsurilor dispuse de doamna judecător), în contextul în care dosarele analizate au o vechime, față de data primei înregistrări, cuprinsă între 3 și 10 ani, unul fiind mai vechi de 10 ani.

Modul în care și-a desfășurat activitatea doamna judecător a încălcat și dispozițiile art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, referitoare la durata rezonabilă a procesului. Astfel, se poate observa că dosarul menționat în sesizarea

inspecției este înregistrat în sistem în 2006, iar celelalte dosare verificate au fost înregistrate în perioada 1997-2011.

Se va avea în vedere că valoarea socială lezată o reprezintă relațiile sociale referitoare la realizarea activității de justiție, în sensul larg al acestei noțiuni, care presupun, pe lângă organizarea și funcționarea în limitele legii, a organelor judiciare și înfăptuirea corectă a actului de justiție, pe planul raportului juridic de muncă, aceste relații transpunându-se în obligații și îndatoriri profesionale ale judecătorilor, stabilite prin legi și regulamente.

Pe de altă parte se impune a fi reținut faptul că pârâta nu a aplicat, în mod corespunzător, normele procedurale incidente și că și-a îndeplinit defectuos atribuțiile de serviciu referitoare la obligația de a studia cauzele ce i-au fost repartizate, manifestând o lipsă de rigoare nescuzabilă.

Modul în care doamna judecător L. E. a înțeles să facă aplicarea dispozițiilor procedurale în cauzele exemplificate anterior și să gestioneze cauzele ce i-au fost repartizate demonstrează faptul că aceasta a manifestat dezinteres față de consecințele pe care faptele sale le-au avut asupra drepturilor părților, afectând în mod grav prestigiul funcției de magistrat.

Având în vedere caracterul repetitiv al nerespectării dispozițiilor privind soluționarea cu celeritate a cauzelor pe o perioadă foarte mare de timp (2013-2015) și al dispozițiilor procedurale ce reglementează desfășurarea procesului civil, consecințele negative asupra drepturilor părților, atitudinea de dezinteres manifestată de doamna judecător, care a mai fost sancționată disciplinar, secția apreciază că pârâta nu corespunde exigențelor impuse de exercitarea corespunzătoare a funcției de judecător.

Ca urmare, față de disp. art.100 lit. e) din Legea nr. 303/2004, republicată, potrivit căreia sancțiunile ce se pot aplica trebuie să fie proporționale cu gravitatea abaterilor, secția apreciază că se impune aplicarea față de doamna judecător L. E. a sancțiunii constând în excluderea din magistratură pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. h) teza I și lit. t) teza a-II-a cu aplic. art. 99¹ alin. 2 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea formulată de Inspecția Judiciară împotriva pârâtei L. E., judecător în cadrul Judecătoriei H....

În baza art. 100 lit. e) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplică doamnei L. E., judecător în cadrul Judecătoriei H..., sancțiunea disciplinară constând în „excluderea din magistratură” pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. h) teza I și lit. t) teza a-II-a cu aplic. art. 99¹ alin. 2 din același act normativ.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile la Completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 30.09.2015.

Președinte Judecător

Judecător dr.

Judecător

Judecător dr.

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător dr.

